

טבעי הנמרי, משפחת החללים עצמן לא שקטו. באמצעות עורך-הדין העברי הקומוניסטי חנא נקאה ועורך-הדין העברי הקומוניסטי פישל הרצברג, פנו אל המכון הפאתולוגי באבו-כביר, האחראי לניתוחים אלה מטעם המשטרה. המכון היפנה את הפרקליט טים למטה המשטרה ולחוקר מקרי-המוות. מטה המשטרה סירב להתערב. אצל חוקר מקרי-המוות, שתפקידו החוקי הוא לחקור כל מקרה של מות בלתי-טבעי, נסתבר כי שום תיק על מקרה זה אינו קיים כלל. ה' חוקר סבר, כנראה, כי הריגת ערבים על הגבול היא בחוקת מות טבעי לגמרי. כאשר פנה עורך-הדין הרצברג למשטרת אשקלון, שבתחום סמכותה אירע המיקרה, הודו הקצין האחראי כי אמנם נפתח תיק חקירה במשטרה, אך אין הוא יכול למסור פרטים — כי החקירה טרם הושלמה!

העם בני הקנאים

אלפיים שנה (בערך) אחרי שהרומאים ניצחו את הקנאים ומכרו אותם לעבדות, חזרו צאצאיהם ונחלו נצחון נוסף על אדמת ישראל. אילו אמנם היה גורל הארץ מונח על כף המאזניים, לא יכול היה עם ישראל להתרגש יותר. רבבות שלימו מחיר מופרז עברו כרטיסים. מאות אלפים הקשיבו ל' מהלך המאבק ברדיו. וקול ישראל שכת כי השיעמום הוא צפור נפשו, הקדים את הידיעה על המישחק לידיעות על ישיבת הממשלה ומשבר ברלין. היתה זאת ריאקציה בריאה של האזרח. נמאס לו לשמוע על ענייני הקואליציה, שהתנחלו ושקעו בביצה של קנוניות. נמאס לו לשמוע על שערוריות כלכליות. היה נעים הרבה יותר להקדיש את כל המאמץ וכל תשומת-הלב למישחק בריא והוגן על מיגרש הכדורגל, ללא קנוניות וללא עמידה על המקח, אפילו כשהתוצאה היא 4:2 — לטובת טיטוס.

מדיניות ידיים בחשיכה

הבריחה גולדה בלונדון של ימי הבלויץ. בשעת אופקה התכנסו ההמונים במיקלט אפל. לפתע נשמע באפילה קול של אשה צעירה: "היי, אתה! תוריד את הידיים ממני! לא אתה! אתה!" גולדה מאיר אינה אשה כזאת. אך השבוע חלה הבריחה הנושנה עליה. **ידיים למעלה!** היתה זה בעצרת או"ם, כאשר עלתה שוב בעיית השיחורור של אפריקה.

אחרי נאום גועני תוקפני של שרי-החוק הפאשיסטי של דרום-אפריקה, קם נציג ליבריה, שהיא מושבה אמריקאית עצמי איתלהלכה, קפצה על המציאה הדרום אפרי קאית, כדי להוכיח את נאמנותה לגזע הכושי. כל שאר הקוויולינגים השחורים הצטרפו למערכה. מאחר שממשלת ארצות הברית רמזה כי אינה מתנגדת להצעה — הרימה גם גולדה מאיר את ידה והצביעה בעד הצעת-הגיוני. היא נתקבלה ברוב גדול. היתה זאת הצעה ריקה מכל תוכן. הצעה רצינית של קוואמה אנקרומה הגאנאי, לגרש את דרום-אפריקה מן הא"ם, נפלה בדרך, מאחר שנסתבר כי לא תזכה לרוב.

כלי ידיים! ההצעה השנייה נגעה לי חרותה של פורטוגל. שוב התאחדו הקתויר לינגים של ארצות-הברית, צרפת ובריטניה באפריקה, כדי לתקוף את פורטוגל חסרת הבג. הם הניחילו לה מפלה — וישראל הצטרפה למערכה. כך, כמו אותה נערה במיקלט, דוגלת ישראל בקו של "כלי ידיים!" — בתנאי שהידיים אינן ידי ארצות-הברית וצרפת. היא חובעת את שיחורור אנגולה — אך לא את שיחורור אלג'יריה. היא מגנה את הגזענות של דרום-אפריקה, אך לא את הפיצוצים האטומיים בצרחה.

למדינאים אין שם למדיניות כזאת (האה הנידון). אך לפסיכיאטרים יש: סכיזופרניה.

הגבול מוות או שנה אחת

פרט אחד בפרשת הריגתם של חמשת הנצעים הערביים בגבול עזה היה מוזר יותר מכל שאר הפרטים: מדוע לא מיהרה הממשלה לפרסם את דו"ח הניתוח-אחרי-המוות ("פוסט-מורטם")? לכאורה, היתה זאת הדרך הפשוטה ביותר כדי לחסל את השמועות שפשטו בי ארץ, ובייחוד ביישוב הערבי, על נסיבות ההריגה. אך משום-מה לא נעשה הדבר. לדברי הדוברים הרשמיים, הוגש הדו"ח בישיבת הממשלה ובישיבת ועדת-החוקר והבטחון של הכנסת. אולם הוא לא פורסם עד היום. גם למשפחות לא נמסר שום העתק. תחת זאת קיבלו המשפחות בשעתו "רשימות קבורה", מהם הושמטו, בניגוד לחוק, הפרטים ביחס ל"סיבות המוות" וזוהת החוקר.

היא שונה... היא מיוחדת במינה...

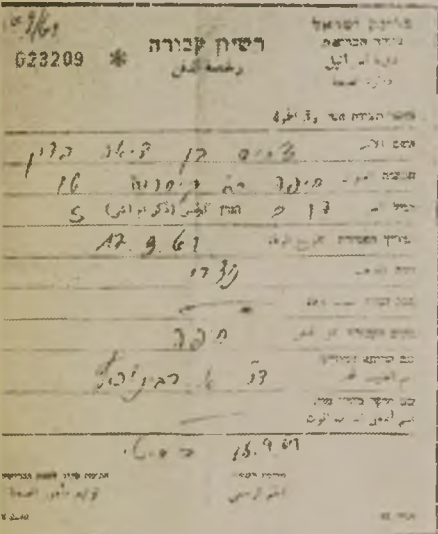
היא.. "BLENDED" סיגריות פילטר KING SIZE 20 סיג. 75 א.א.

תוצרת דובק - ערבות לטיב

פרסום ריר יעקבסן

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • פוסט משה שהם בע"מ ת"א, פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

רשיון הקבורה שה בדון

בלוי טיבה, בלי חוקר היתה זאת הודעה תמוהה מאד, לאור העובד זה שגם הממשלה וגם ועדת-החוקר והבטחון כבר פסקו סופית כי הערבים נהרגו "כחוק". במלים אחרות: אין הממשלה או המשטרה משקרת. במבדך המנגנון הממשלתי, הסתבך העניין יותר ויותר. רק דבר אחד היה ברור הי שבוע; משהו אינו כשורה בפרשה זו. אחרת אי-אפשר להסביר את התנהגתם המוזרה והחמקנית של המוסדות. השאלה הגדולה היתה: מה נאמר בדו"ח הפוסט-מורטם, המכאיב-כל-כך את השלטונות? **תלוי במולד.** בשעה שהמשפחות נאבקו על זכותן לדעת כיצד נהרגו בניהן, קבע בית-המשפט העליון מה העונש המגיע לצעיר ערבי הבורח לרצועת-עזה ואף חוזר משם באורח בלתי-חוקי. הוא הפחית את עונשו של צעיר בואי, נכדו של השייך אלי-הווייל, שהודה בעבירה כפוהה זו, ממאסר שנה וחצי למאסר שנה (היינו למעשה; שמונה חדשים). מסתבר, איפוא, שיש במדינה שתי גיר-סות ביחס לעונש המגיע לעוברי-גבול ער-ביים; מות או מאסר של פחות משנה. הדבר תלוי במולד — באיזה נציגים של החוק נתקל הבורח.

המשק כלכלת השלגונים

"עברנו את מחצית הדרך לעצמאות כלכלית!" (לוי אשכול ביום ה'3 באוגוסט, 1953). שר האוצר של ישראל אמר פסוק היס-טורי זה בתום חמש שנים להקמת המדינה. מאז עברו שמונה שנים וחודשיים. הכלכלה לה הישראלית עברה בתקופה זו מרחק רב. אך נראה כי התקדמה בכיוון הפוך. כי כיום רחוקה הכלכלה הלאומית מן העצמאות הרבה יותר מאשר מחצית הדרך. אם חסרו הוכחות לכך, הרי באו השבוע משלושה כיוונים שונים. **גם גרוע, גם יקר.** הידיעה הראשונה נגעה למפעל-הנייר בחדרה. כל עתוני יש-ראל (כולל גיליון זה של העולם הזה) מוד-פסים על תוצרתו של מפעל זה. אך בעוד שהנייר הוא גרוע, הוא יקר פי כמה מן (המשך בעמוד 6)